שילה נחלה זו ירושלים אי נמי איפכא היינו דכתיב 1אל המנוחה ואל הנחלה אלא למאן דאמר זו וזו שילה או זו וזו ירושלים מנוחה[א] נחלה מיבעי ליה קשיא בשלמא למ"ד זו וזו שילה מנוחה דנחו מכיבוש נחלה (זו) דפלגו התם נחלות דכתיב 2ויחלק[א*] להם יהושע ויפל להם גורל בשילה על פי ה' אלא למ"ד זו וזו ירושלים בשלמא נחלה נחלת עולמים אלא[ב] מנוחה מאי מנוחה מנוחת ארון דכתיב ויהי[ג] כנוח הארון בשלמא למ"ד זו וזו ירושלים אבל שילה הוה שריא במות היינו דכתיב 3ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה' אלא למ"ד זו וזו שילה ובמות הוה אסירן מאי ויקח מנוח א)הוראת שעה היתה תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן יוחי דאמר זו וזו ירושלים ב)וסימניך משכי[ד] גברא לגברי: כל הקדשים [וכו']: אמר רב כהנא לא שנו אלא בשחיטה אבל בהעלאה כרת נמי מיחייב מאי טעמא דאמר קרא 4ואליהם תאמר על ג)הסמוכין[ה] תאמר מתקיף לה רבה מי כתיב ועליהם תאמר אליהם[ו] כתיב (ואליהם קרינן) ועוד ד)תניא ארבעה כללות היה רבי שמעון אומר בקדשים הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות בחוץ הרי הן בעשה ולא תעשה ויש בהן כרת ה)הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות[ז] הרי הן בעשה ולא תעשה ואין בהן כרת הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בחוץ[ח] בשעת היתר הבמות הרי הן בעשה ואין בהן בלא תעשה הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום תיובתא דרב כהנא תיובתא: ואלו קדשים [וכו']: ו)סמיכה דכתיב 5לפני ה' וסמך שחיטת צפון דכתיב 6צפונה לפני ה' מתנות סביב[ט] דכתיב 7וזרק[י] על המזבח סביב (סביב) תנופה דכתיב 8והניף[יא] הכהן לפני ה' הגשה דכתיב 9והגישה אל המזבח: רבי יהודה אומר אין מנחה בבמה: ז)אמר רב ששת לדברי האומר יש מנחה בבמה יש עופות בבמה לדברי האומר אין מנחה בבמה אין עופות בבמה[יב] 10זבחים ולא מנחות ח)זבחים ולא עופות: וכהן דכתיב 20וזרק הכהן: בגדי שרת 30לשרת בקדש: וכלי שרת 40אשר ישרתו בם בקודש: לריח[יג] ניחוח דכתיב 50לריח ניחוח לה': מחיצה בדמים[יד] דכתיב 60והיתה הרשת עד חצי המזבח: ריחוץ ידים[טו] דכתיב 70ובקרבתם[טז] אל המזבח ירחצו: אמר רמי בר חמא לא[יז] שנו אלא בקדשי במה קטנה והקריבום בבמה קטנה אבל בקדשי במה קטנה דקרבינהו בבמה גדולה יש חיצוי מותיב רבה ט)חזה ושוק תרומת לחמי תודה נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה איכא דאמרי אמר רמי בר חמא לא שנו אלא בקדשי במה גדולה אבל בקדשי במה קטנה אף על גב דקרבינהו בבמה גדולה אין חיצוי לימא מסייע ליה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה ופליגא דרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר י)עולת במת יחיד שהכניסה[יח] בפנים קלטוה[יט] מחיצות לכל דבר בעי רבי זירא עולת[כ] במת יחיד

ויהי כנוח הארון. חיפשתיו ולא מצאתיו[כא] ואם אינו בכתובים יש לי מקרא אחר בדברי הימים בשלמה (ב ו) י)קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך: מנוח. בימי שילה היה שהרי לא חרבה עד שמת עלי: הכי גרסינן תנא דבי ר' ישמעאל כר' שמעון בן יוחי. ברייתא נמצאת בבית מדרשו של ר' שמעון[כב] שהיו תלמידי ר' ישמעאל שונים כמותו: משכינהו גברא לגברי. ר' שמעון שהוא יחידי משך את תלמידי ר' ישמעאל להניח דברי רבם שאמר זו וזו שילה: לא שנו. הא דקתני דהקדישן בשעת היתר והקריבם בשעת איסור אין בהם כרת[כג]: אלא בשחיטה. כדתניא בהשוחט (לעיל דף קז:) יכול יהא חייבין עליו[כד] כרת תלמוד לומר זאת להם ואין אחרת להם: ואליהם תאמר. גבי העלאה כתיב ובתר[כה] קרא דאיירי בשוחט קדשים שהקדישן בשעת היתר[כו] ושחטן בשעת איסור[כז] ולא יזבחו עוד וגו' דאוקימנא בהכי: ושחט והעלה. אחד שחט והעלה[כח] אחד שחט וחבירו העלה. אלמא בהעלאה נמי קתני דאין בה כרת: לפני ה' וסמך. לרצונו לפני ה' וסמיך ליה (ויקרא א) וסמך את[כט] ידו: לפונה לפני ה'. ולא לפונה בבמה והכי דריש ליה נמי בתורת כהנים: על המזבח סביב. ומהכא נפקא לן מתן סובב[ל] באיזהו מקומן (לעיל דף נג.) וסיפיה דקרא אשר פתח אהל מועד: נראה בעיני דהכי גרסינן[לא] הגשה דכתיב (ויקרא ו) הקרב אותה[לב] לפני ה' וגו'. ומהאי קרא נפקא לן הגשה בקרן מערבית דרומית במסכת סוטה (דף יד:) ובמנחות[לג] (דף יט:): זבחים. (ויזבחו זבחים)[לד] שלמים לה' אותם ואוקימנן לעיל (דף קו:) להאי קרא בקדשים שהקדישן בשעת היתר במות וכתיב אותם מיעוטא אלמא זבחים הוא דהוו נהגי בהו ולא עופות ומנחות: וזרק הכהן את הדם על מזבח ה' פתח וגו'. (ויקרא יז) ודרשינן ליה בת"כ בפרשת שחוטי חוץ זריקת כהן פתח אהל מועד ואין זריקת כהן בבמה אלא אף הזרים והעבדים: ישרתו בם בקדש. היינו משכן: ריח ניחוח. בההוא[לה] קרא נמי והקריב החלב לריח ניחוח לה': עד חצי המזבח. מהכא נפקא לן מחילה לדמים בפרק איזהו מקומן (לעיל דף נג.) וכתיב המזבח היינו מיעוטא בההוא מזבח לחודיה דאיירי בה קרא והיינו מזבח של משכן: לא שנו. דיש מחילה לדמים בבמה גדולה: אלא קדשים. שהוקדשו לשמו[לו] והקריבו בה: אבל קדשים ששחטן[לז] לבמה קטנה. והכניסן והקריבן בגדולה אין חילוי ואם בא ליתן עולה למעלה מן החוט יתן: ואין נוהגין בקטנה. דכתיב בהו תנופה לה'[לח] מכל מקום בבמה גדולה איתנהו ואפילו בקדשי במה קטנה וה"ה לכולהו: ט) לא שנו. דיש חילוי בבמה גדולה אלא בזמן במה גדולה כלומר בשעת איסור הבמות אבל בזמן היתר הבמות אין חילוק בין זו לזו בדבר הקרב בשתיהן הלכך אפילו[לט] גדולה הקריבין לגדולה אין חילוי: שהכניסה

מלינו אבשלום שהקריב בחברון כדכתיב (שמואל ב טו) אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון וכתיב (שם) כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור דאין לומר דהוה מפרש דלא הלך אבשלום אלא להביא כבשים מחברון שהיו שם טובים ולהקריבם בגבעון בבמה גדולה באהל מועד כדבעי למימר בריש פרק שני דתמורה [דף יד:] דהא מסקינן התם על כרחין דלאקרובי בחברון בבמת יחיד אזל דאי להביא מחברון מיבעי ליה ועוד כתיב בשמואל (א ט) כי הוא יברך הזבח ובשאול כתיב (שם יג) הגישו אלי העולה והשלמים ויעל העולה ובסמוך מייתי לה קראי שהקריב בלילה בבמה: ויהי כנוח הארון. פירש רש"י פסוק בדברי הימים (ב ו) קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך והוה מצי להביא פסוק דכתיב ביהושע (פרק ג) והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי הארון. אי נמי (במדבר י) ויהי בנסוע הארון וגו' ובנוחה יאמר וגו': ה"ג משכינהו גברא לגברי[מ]. פירשתי לעיל בפ' איזהו מקומן (דף נג:) גבי זה וזה יסוד דרומי: [מא] ואליהם כתיב. והא דאמרן לעיל ואליהם לערב פרשיות היינו שחיטה והעלאה אבל כולי האי לא אמרן לערב היתר הבמות על איסור הבמות: ה"ג הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום. וקשה היאך שייך למיתני[מב] בדבר שמצותו בכך וכי תימא דאיצטריך משום חובות דאין קריבין בבמה או משום קרבנות צבור ואם שחט והעלה[מג] בחוץ פטור מכלום הא איכא לאו הבא מכלל עשה ונראה לפרש דמיירי בעולת במת יחיד דאפילו הקדישה על מנת להקריבה בבמה גדולה[מד] ואפי' הכניסה בפנים דקלטוה מחילות כדבסמוך אפי' הכי אם חזר והוציאה ושחט והעלה בחוץ פטור מכלום: מ) אין מנחה בבמה וכיהון ובגדי שרת כו'. מנחה לא הויא דומיא דאינך דמאן[מה] דלית ליה מנחה בבמה היינו דלא קרבה כלל אפילו בבמה גדולה[מו] כגון מזבח הנחושת שבנוב וגבעון וכולהו[מז] נהגו דכולי עלמא מודו דבקדשי במה גדולה יש חילוי: בעי רב אדא[מח] עולת במת יחיד שהכניסה בפנים וחזר והוציאה לחוץ מהו מי אמרינן כיון דעיילא לה קלטוה להו מחילות או דלמא כיון דהדור הדור לאו היינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן ואיבעיא להו מהו[מט] שירדו רבה אמר ירדו רב יוסף אמר לא ירדו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף כך גירסת רש"י ז"ל

תורה אור

1. כִּי לֹא בָאתֶם עַד עָתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: דברים יב, ט

2. וַיַּשְׁלֵךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרָל בְּשִׁלֹה לִפְנֵי יְהוָה וַיְחַלֶּק שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָאָרֶץ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם: יהושע יח, י

3. וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת גְּדִי הָעִזִּים וְאֶת הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל הַצּוּר לַיהוָה וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים: שופטים יג, יט

4. וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ זָבַח: ויקרא יז, ח

5. אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: ויקרא א, ג-ד

6. וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא א, יא

7. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא א, ה. ובת"א ציין ויקרא יז

8. וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: ויקרא כג, כ. ובת"א ציין ויקרא י

9. וְהֵבֵאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ב, ח

10. לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: ויקרא יז, ה

11. וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ויקרא יז, ו

12. וְהָיוּ עַל אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: שמות כח, מג

13. וְלָקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ אֶל בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתְנוּ עַל הַמּוֹט: במדבר ד, יב

14. וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ויקרא יז, ו. ובת"א ציין ויקרא א' וע' ש"נ אות לה'

15. וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמָטָּה וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ: שמות כז, ה

16. בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: שמות מ, לב

מוסף רש"י

הוראת שעה היתה. צורך שעה היתה, או ראו שם שאר צידי היתר דברים להתיר (כתובות טו.). ולא גמרינן מינה לדורות (סנהדרין פ:) אליהם כתיב. לשון קושיא הוא (לעיל קז.): זבחים ולא מנחות. דכתיב למען אשר יביאו בני ישראל וגו' על פני השדה, היינו במה בשעת היתר שלהם, והביאום לה' אותם שהוקדשו בשעת היתר ולא הספיק להביאם עד שנאסרו, כדאמרן (לעיל קו:) דפסוק זה בקדשי קדשים שהוקדשו בשעת היתר והקריבום בשעת איסור קאי, וזבחו זבחי שלמים, ומפרש בת"כ אין לי שקרבו בבמה אלא שלמים, דהא אוקימנא בקדשי במה, מנין אף עולה, ת"ל זבחים, יכול אף חטאת ואשם ת"ל אותם, ומה ראית אחרי שריבה ומיעט, אמרת מה שלמים הבאים בנדר ונדבה אף כל הבא בנדר ונדבה, ולר"מ איתרבו נמי מנחות ונזירות ורבנן דייקי זבחים ולא מנחות אלא דבר הזבוח: חזה ושוק. המורם משלמים ותודה, ותרומת לחמי תודה. ארבע חלות המורמות לכהן מארבע מיני חלות שבתודה, כדכתיב (ויקרא ז) והקריב ממנו אחד מכל קרבן וגו': ואין נוהגין בבמה קטנה. דכתיב בהו להניף תנופה לה', ולא בבמה (לעיל קיז:) עולת במת יחיד שהכניסה בפנים. דהכי תנינן (לעיל קיב: עי"ש) מה בין במת יחיד לבמת צבור, דהיינו מזבח, במת יחיד אינה טעונה לפון ולא תנופה ולא הגשה ולא ריח ניחוח ואינו נפסל ביוצא כו' אם הקדיש בהמה להקריבה עולה בבמת יחיד בשעת היתר בהמות ונמלך והכניסה לפנים לעזרה להקריבה במזבח, קלטוה מחיצות. של עזרה לכל דבר, דהוי כמי שהוקדשה מתחלה להקריבה למזבח דטעונה לפון וכל דברים הטעונים בקדשי מזבח ונפסלת ביוצא ובדרוס ובשאר פסולין הנהוגין בקדשי מזבח (מעילה ג.):

מסורת הש"ס

א) לעיל קח: וש"נ, ב) לעיל נג: [יומא נט.], ג) [לעיל קז: ע"ש], ד) תוספ' פי"ג ה"ד, ה) ע' ת"כ אחרי פ"ט הל' ד-ה, ו) ת"כ ויקרא נדבה פ"ד ה"א, ז) [לעיל סט.], ח) ע' ירוש' חגיגה פ"א סה"ד, ט) [לעיל קיז:] ירוש' מגילה פ"א הי"ב, י) מעילה ג., כ) [מקרא זה הוא נמי בכתובים בתהלים סימן קלב ע"ש. ויש להביא ראיה מן פסוק אחר בדברי הימים א' סי' כח גבי דוד כתיב אני עם לבבי וגו' בית מנוחה לארון ברית ה' ע"ש], ל) ע' צ"ק, מ) שייך לעיל במשנה קיג.

גליון הש"ס

[גמ' סמיכה דכתיב לפני ה'. ע' לעיל דף לג ע"א בתוס' ד"ה מאי שנא סמיכה וכו']:

שינויי נוסחאות

א] צ"ל אל המנוחה ונחלה מיבעי (*ב"ש): א*] ביהושע יח פ"י כתיב וישלך להם יהושע גורל בשילה לפני ה', אבל קרא ויחלק וגו' לא מצאתי (הגרי"ב). ובכי"צ ליתא אלא קרא דוישלך: ב] אלא מנוחה מאי [היא (כי"צ)] מנוחת ארון (ב"ש): ג] גי' כי"מ ויהי כנוח כפות רגלי הכהנים. ועי' תוס'. ובכי"ל מייתי קרא דדה"א (ו, יד) ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר ממנוח הארון. ועיין יעב"ץ שכתב דזהו הפסוק הנכון 'בלי ספק בעולם'. עיי"ש שתמה על רש"י ותוס'. וכ"כ בנמוקי הגרי"ב: ד] משכינהו (*ש"מ). ולדברי התוס' לעיל נג ע"ב צ"ל גברי לגברא. או דגרסינן בדברי ר' ישמעאל זה וזה ירושלים כמו שגורסין במקצת ספרים (ריטב"א יומא נט ע"א): ה] צ"ל הראשונים. ותיבת הסמוכין נמחק (*ש"מ): ו] גי' ש"מ ואלהם כתיב ואליהם קרינן. וכן בכי"ל גרס התיבות שבסוגריים [ור' לעיל דף קז ע"א בש"נ אות ה]. ועי' טה"ק שהאריך בזה: ז] הבמות בחוץ הרי (*ש"מ ופרי"ד): ח] תיבת בחוץ ליתא בכתה"י ובפרי"ד: ט] גי' ב"ש סובב. ור' אות ל': י] צ"ל וזרקו את הדם על המזבח וכו' (רש"ש, וכ"ה בכתה"י): יא] בפיה"מ לרמב"ם ובפרי"ד וברע"ב מייתו קרא תנופה לפני ה': יב] בבמה מאי טעמא זבחים (כתה"י וש"מ). [בש"מ ופרי"ד הסדר הפוך, דברישא גרסי לדברי האומר יש מנחה כו'. ואח"כ לדברי האומר אין מנחה]: יג] צ"ל וריח (יעב"ץ): יד] צ"ל לדמים (*ש"מ וצ"ק): טו] ידים ורגלים (*ש"מ): טז] בכי"ל מייתי קרא בבאם אל אהל מועד ירחצו מים. וכ"ה בפיה"מ לרמב"ם ובפרי"ד וברע"ב. ועי' תו"ק: יז] נ"א [והוא כעין נוס' רש"י] לא שנו אלא בקדשי במה גדולה והקריבו בבמה גדולה. אבל בקדשי במה קטנה דקרבינהו בבמה גדולה אין חצוי. מתיב רבה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגים בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה, אימא נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה. איכא דאמרי אמר רמב"ח לא שנו אלא בזמן במה גדולה אבל בזמן במה קטנה אע"ג דקרבינהו בבמה גדולה אין חצוי מתיב רבה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה אימא נוהגין בזמן במה גדולה ואין נוהגין בזמן במה קטנה ופליגא וכו'. ועי' במפרשים. ועי' בה"ז וקר"א דמדברי התוס' בד"ה אין מנחה וכו' שכתבו דבקדשי במה גדולה כו"ע מודו דיש חילוי, מוכח דגרסי כלפנינו דהא לגי' רש"י בלישנא בתרא פליגי בזה: יח] בכתה"י ודפו"י שהקריבה. עי' דק"ס. ועי' רש"י לקמן קכ ע"א: יט] צ"ל קלטה לה (*ש"מ):

כ] מרש"י לקמן קכ ע"א ד"ה מהו נר' דגרס כאן קרבן ול"ג עולת (עו"ש): כא] ולא מצאתיו בכל הכתובים, ויש לי מקרא אחר כו' כצ"ל (ב"ש). ובכתה"י כלפנינו אלא שבכי"י גר' בנביאים במקום בכתובים: כב] בש"מ גורס ר' ישמעאל: כג] כרת כדתניא בהשוחט כצ"ל והד"א. ותיבות אלא בשחיטה נמחקות (ש"מ): כד] עליה (ש"מ): כה] ובתר האי קרא (ש"מ, וכעי"ז בכתה"י): כו] היתר במות (ש"מ): כז] איסור כתיב ולא כו' (כי"י): כח] והעלה הוא, ואחד שחט כו' כצ"ל (צ"ק): כט] תיבת את ליתא בכתה"י. וכ"ה במקרא: ל] בכתה"י סביב (כתה"י). ור' אות ט' ול"ב: לא] בפיה"מ לרמב"ם וברע"ב גרסי כלפנינו, וכן משמע בתוס' מנחות סא ע"א. ובטה"ק תולה שינוי הנוסחאות במחלוקת תנאים עיי"ש ועי"ע בתו"ק: לב] אותה בני אהרן (כתה"י). וכ"ה במקרא: לג] בכתה"י וש"מ נוסף ובמכילתין בפרק קדשי קדשים (דף סג ע"א): לד] צ"ל וזבחו זבחי (*ש"מ). ועי' הג' חשק שלמה: לה] בההוא דוזרק הכהן נמי כתיב והקטיר (כי"י). ועי' רש"ש: לו] צ"ל לשמה (*ש"מ):

לז] צ"ל שהוקדשו (ש"מ). ובצ"ק ששחטן בבמה: לח] צ"ל לפני ה' (ב"ש): לט] אפילו קדשי גדולה הקריבין בגדולה אין חיצוי כצ"ל (צ"ק): מ] לפי דברי התוס' לעיל נג ע"ב יש לגרוס כאן גברי לגברא. עיי"ש: מא] גי' ש"מ מי כתיב ועליהם והא כו': מב] למיתני פטור מכלום בדבר (צ"ק): מג] צ"ל והעלה בבמה קטנה אמאי פטור מכלום כו' (ב"ש): מד] גדולה והכניסה בפנים דקלטוה כו' כצ"ל (צ"ק): מה] בד"ו וס"י דמאן דאית ליה אין מנחה וכו' (גליון, וח"נ): מו] בצ"ש נוסף בשעת היתר הבמות, אבל כיהון ובגדי שרת וכלי שרת ומחיצה לדמים וכולהו אחריני הא אוקימנא דדוקא בבמה קטנה, אבל בבמה גדולה: מז] בדפוסי ונליה נהגו כולהו: מח] בגמ' לפנינו ר' זירא (הגרי"ב). ובגמ' כי"מ כגי' תוס': מט] צ"ל עלו מהו (צ"ק):